

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Daniely Zemanové a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobkyně: **Odborová organizace pracovníků správ památkových objektů při Národním památkovém ústavu**, se sídlem Bouzov 8, proti žalovanému: **Ministerstvo kultury**, se sídlem Maltézské nám. 1, Praha, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 8. 2008, č. j. 7990/II/2006, ve věci žádosti o poskytnutí informace, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 13. 5. 2009, č. j. 8 Ca 16/2009 – 72,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) brojila proti shora uvedenému usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým jí nebylo přiznáno osvobození od soudních poplatků pro řízení o kasační stížnosti proti usnesení městského soudu ze dne 30. 1. 2009, č. j. 8 Ca 16/2009 – 62, kterým byla odmítnuta (pro opožděnost) její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 8. 2008, č. j. 7990/II/2006, ve věci žádosti o poskytnutí informace.

V podané kasační stížnosti však stěžovatelka neuvedla žádné konkrétní (skutkové a právní) důvody; odkázala pouze na povahu napadeného rozhodnutí s tím, že není ve smyslu judikatury Nejvyššího správního soudu třeba žádat o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů pro tento „typ“ kasačního řízení.

Kasační stížnost z uvedeného důvodu neobsahovala zákonem požadované náležitosti ve smyslu § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Nejvyšší správní soud proto usnesením ze dne 2. 2. 2010, č. j. 9 As 44/2009 – 89, vyzval stěžovatelku podle § 106 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 37 odst. 5 s. ř. s., aby ve lhůtě 1 měsíce ode dne doručení tohoto usnesení doplnila chybějící náležitosti kasační stížnosti, a to tak, že uvede z jakých důvodů napadá usnesení městského soudu, kterým jí nebylo přiznáno osvobození od soudních poplatků pro řízení o kasační stížnosti proti usnesení městského soudu ze dne 30. 1. 2009, č. j. 8 Ca 16/2009 – 62. Současně s touto výzvou byla stěžovatelka poučena, že nebudou-li chybějící náležitosti kasační stížnosti ve stanovené lhůtě doplněny, bude předmětná kasační stížnost odmítnuta.

Citované usnesení Nejvyššího správního soudu obsahující výzvu k doplnění důvodů kasační stížnosti bylo stěžovatelce doručeno dne 3. 2. 2010, která na něho nereagovala.

Označení důvodů kasační stížnosti je přitom z pohledu přezkumu napadeného usnesení městského soudu klíčové, neboť jejich absence brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Vady rozhodnutí soudu I. stupně nemůže Nejvyšší správní soud namísto stěžovatele sám aktivně vyhledávat. Vymezení rozsahu kasační stížnosti a specifikace jejích důvodů leží na stěžovateli v důsledku dispoziční zásady, která ovládá i řízení o kasační stížnosti. Za dané situace je tedy kasační stížnost stížena takovým nedostatkem, pro který není možné v řízení o této kasační stížnosti dále pokračovat.

S ohledem na tyto skutečnosti proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatelky podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 106 odst. 1 poslední věta s. ř. s. odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 18. března 2010

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně senátu

